

בש"פ 71/19 - מוחמד חדקה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 71/19

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העורר: מוחמד חדקה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת של בית המשפט המחוזי נצרת
למעצר העורר עד תום הליכים מיום 23.12.2018
(כבוד השופטת ר' גלפז מוקדי)ב-מ"ת 52022-10-18

תאריך הישיבה: ג' בשבט התשע"ט (09.01.19)

בשם העורר: עו"ד רימונה שלג; עו"ד מוחמד עומרי
בשם המשיבה: עו"ד נילי פינקלשטיין

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטת ר' גלפז-מוקדי) מיום 23.12.2018 (מ"ת 52022-10-18) שבו הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

נגד העורר ושבעה אחרים הוגש כתב אישום המייחס לנאשמים ביצוע בצוואת של עבירת הריגה וכן עבירות של

עמוד 1

החזקת סכין ואיומים. לארבעה מהנאשמים האחרים יוחסו גם שלוש עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות שבוצעו בצוותא.

לכתחילה התייחס הערר לשאלת עוצמת הראיות לכאורה, אולם לנוכח החלטה שניתנה לאחרונה על ידי השופט מזוז בעניינים של ארבעה מהנאשמים האחרים בפרשה (בש"פ 9095/18, החלטה מיום 6.1.2019), הודיעה באת כוח העורר כי לצורך הדיון היא מסכימה לקיומן של ראיות לכאורה וממילא גם לעילת מעצר, ומיקדה את הדיון בסוגיית שינוי הסטטוס של העורר ממעצר מאחורי סורג ובריח למעצר בפיקוח אלקטרוני.

2. בעניינו של העורר ניתן תסקיר מעצר ביום 16.12.2018 שבמסגרתו נבחנו שלושה מפקחים מוצעים: אימו של העורר, וכן דודתו ובעלה, כאשר המיקום המוצע לחלופת מעצר הוא בביתם של הדודים בכאבול, עם חצר מגודרת ומצלמות במעגל סגור. שירות המבחן התרשם כי מדובר באנשים נורמטיביים ושומרי חוק שמודעים לדרישות הפיקוח, כאשר מדברי הדודים גם עולה כי שימשו בעבר כמפקחים עבור קרוב משפחה במשך מספר חודשים ללא בעיות או קשיים מיוחדים, וכי הם מכירים את דרישות התפקיד. אלא שביחס לאם התרשם שירות המבחן שקיימת תלות בין העורר לבינה לנוכח תפקידו כמפרנס המשפחה, ואילו ביחס לשני המפקחים האחרים המוצעים ציין שירות המבחן כי נקטו עמדה הגנתית כלפי העורר. בהינתן כל האמור התרשם שירות המבחן שהמפקחים המוצעים יתקשו להציב עבור העורר גבולות ברורים. משכך, ולנוכח מסוכנותו של העורר, סבר שירות המבחן כי החלופה המוצעת אינה מתאימה גם לא לאפשרות של מעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני; כאשר אציין לעניין זה כי שירות המבחן לא שלל את עצם האפשרות של מעצר באיזוק, בהימצא מפקחים מתאימים. סופו של דבר שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של העורר למעצר בית או מעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט המחוזי בהחלטתו נושא הערר קיבל את עמדת שירות המבחן, שלפיה החלופה המוצעת אינה הדוקה דיה, בהינתן המסוכנות הנשקפת מן העורר.

3. במסגרת הערר כפי שכבר צוין, מיקדה באת כוח העורר את טיעוניה בסוגיית שינוי סטטוס המעצר מאחורי סורג ובריח שבו נתון העורר; וליתר דיוק – בקשתה התמצתה בכך שבשלב זה הדיון יוחזר לבית המשפט המחוזי על מנת שיתרשם באופן ישיר מהמפקחים המוצעים, מהדוד והדודה, (תוך ויתור בא-כוח העורר על האפשרות שהאם תשמש כמפקחת). לאחר מכן ולנוכח התרשמותו, שלהערכת באת כוח העורר תהיה חיובית, ישוב וישקול בית המשפט את הפניית העורר למעצר באיזוק אלקטרוני. בתוך כך הפנתה באת כוח העורר להחלטה שניתנה לאחרונה על ידי בית המשפט המחוזי, על ידי אותו מותב שדן בעניין מעצרו של העורר, בהתייחס לשניים מהנאשמים האחרים, נאשמים 7 ו-8 (החלטה מיום 30.12.2018, מ"ת 52022-10-18). גם בעניינם לא מצא שירות המבחן להמליץ על אפשרות של חלופת מעצר, וביחס אליהם אף שלל אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני. חרף האמור, בית המשפט המחוזי, לאחר שהתרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים, ראה לנכון לשנות את סטטוס המעצר שבו היו נתונים נאשמים 7 ו-8 למעצר באיזוק אלקטרוני בכפוף להיתכנות. באת כוח המשיבה מצדה סברה כי לא ניתן להפיג את מסוכנותו של העורר אלא במעצר מאחורי סורג ובריח. בהקשר זה ציינה באת כוח המשיבה כי קיים שוני בין מסוכנותו של העורר לזו של הנאשמים 7 ו-8; וכך ובמיוחד משהעורר, שלא כמותם, היה מצויד בסכין באירוע נושא כתב האישום.

4. לאחר שעינתי בהודעת הערר על נספחיה והוספתי ושמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים בעל פה, אני סבורה כי בנסיבות המקרה יש מקום להיעתר לבקשת באת כוח העורר שלפיה יוחזר הדיון לבית המשפט המחוזי; זאת על מנת שהמפקחים המוצעים, הדוד והדודה, ישמעו בפני בית המשפט, שיתרשם מהם באופן בלתי אמצעי ולאחר מכן ישוב ויחליט אם אמנם אין מקום לשנות מסטטוס המעצר בכלל שבו נתון העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני. כך, בין היתר, לנוכח העובדה שחרף חומרת המעשים המיוחסים לעורר והמסוכנות הנשקפת ממנו, הן סטטוטורית הן אינהרנטית – לנוכחגילו הצעיר ובהעדר עבר פלילי, מן הראוי לשוב ולבחון אם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר, בדרך שפגיעתה

בחירותו תהא פחותה. בתוך כך נתתי דעתי לכך שהמפקחים המוצעים נמצאו ראויים כשלעצמם על ידי שירות המבחן; והעובדה ששירות המבחן מצא שיש להם עמדה מגוננת כלפי העורר, איננה צריכה להיזקף לחובתם בהקשר זה ולא לחובת העורר כאשר חזקת החפות עומדת לו בשלב זה. נתתי עמדתי גם לכך שמקום הפיקוח המוצע מרוחק מזירת האירוע נושא כתב האישום, ולכך שמדובר בבית מגודר ומרושת במצלמות. העניין יוחזר אפוא לבית המשפט המחוזי על מנת שיקבע דיון לפניו שאליו יתייצבו המפקחים המוצעים; ואם ימצא בית המשפט לאחר התרשמותו מן המפקחים כי אמנם יוכלו למלא אחר המשימה, אזי יתאפשר מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני בבית הדודים ובפיקוחם, בכפוף לחוות דעת מתאימה בדבר ההיתכנות ובתנאים שיקבע בית המשפט לרבות ערבויות ככל ובמידה שימצא לנכון.

ניתנה היום, ג' בשבט התשע"ט (9.1.2019).

ש ו פ ט ת